

[Hauge.]

Følgen deraf vilde blive, at Fabrikernes Kapacitet ikke kunde udnyttes, og at Fabrikkerne som Følge deraf igen vilde være nødsaget til at byde en endnu mindre Pris, end Fabrikkerne vilde kunne byde, hvis de kunde gaa med fuld Kapacitet. Det er hævet over al Tvivl, at dersom det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) og de, der argumenterer paa Linie med ham, fik opfyldt deres Krav om, at al Beskyttelsen for Sukkerroeproduktionen her i Landet skulde ophøre, saa vilde denne Produktion, saa vilde Sukkerroedyrkingen ophøre, og saa vilde Fabrikkerne komme til at staa stille. De kunde naturligvis indføre Raasukker og raffinere Raasukkeret, men alle Roearbejderne vilde blive arbejdsløse. Da det ærede Medlem selv har opgjort deres Tal til ca. 15 000, kan enhver selv skønne over, i hvert Fald i nogen Maade, hvad Virkningerne vilde blive af det Standpunkt, som det ærede Medlem her argumenterer for, hvis dette Standpunkt blev udformet i Praksis.

Det ærede Medlem Hr. Prieme har krævet, at der i Loven skulde fastsættes en Mindstepris — maaske en Maksimalpris eller begge Dele —, som Detailhandelen kunde regne med. Jeg maa sige, at jeg forstaaer ikke dette Krav, og navnlig ikke, naar det stilles af det ærede Medlem. Der er jo ikke i Lovforslaget eller paa anden Maade fastsat nogen Art af Bestemmelser, som hindrer Detailhandelen i at tage den Pris for Sukkeret, som den mener er den rigtige. Der er intet i Lovforslaget, der hindrer Detailisterne i at tage, jeg havde nær sagt, en hvilken som helst Pris, som de maatte kunne opnaa for Sukkeret, og som de maatte anse for hensigtsmæssig. Jeg ved meget vel, at der er en Del Detailhandlere, der bruger Sukkersalget som en Slags Reklamesalg og derfor sælger Sukkeret til en lav Pris, maaske til en Pris, der efter almindelige Avanceberegninger er meget lav, men det er jo noget, Detailhandlerne selv bestemmer. Jeg kan ikke skønne, der er nogen Rimelighed i at fastsætte Bestemmelser i Loven, hvorefter Detailhandlerne skulde være bundet med Hensyn til Priserne for de Varer, de sælger i deres Butik.

Grønning: Under Henvisning til mine Udtalelser ved første Behandling skal jeg anbefale, at man stemmer imod den stillede Paastand paa Overgang til Dagsorden.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, at han ikke saa nogen Rimelighed

i at fastsætte Bestemmelser i denne Lov om Detailprisen, og at der jo ikke var nogen, der hindrede Detailhandlerne i at tage, hvad de vilde. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at engang var det ogsaa saaledes her i Landet, at ingen forhindrede en Arbejder i at tage Arbejde for den Løn, der passede ham, men det er jo nu blevet anderledes. Det er det, jeg gerne her vil slaa fast, at der er Forskel paa den Alen, man maaler sine egne med, og den Alen, som andre skal maales med; der er Forskel paa de Rettigheder, man til enhver Tid kræver for sig og sine, og de Rettigheder, man vil give andre. Hvorledes tror det ærede Medlem det vilde gaa, hvis det Princip, det ærede Medlem nu anlagde, blev gennemført for Arbejdslønningernes Vedkommende? Tror det ærede Medlem saa ikke, at Arbejdslønningerne vilde blive lidt lavere? Tror det ærede Medlem ikke, at der vilde være nogen, som solgte deres Arbejdskraft billigt i Lighed med, at en Del Detailhandlere sælger Sukkeret til under Indkøbspris? Jeg kan derfor ikke anerkende det ærede Medlems Betragtning. Det ærede Medlem mente, at dette vilde være Statssocialisme. Jeg ved det ikke; det er muligt, det er det, men saa er Situationen i hvert Fald i Øjeblikket den, at hverken det ærede Medlem eller jeg kan forhindre det.

Det, jeg har krævet, og som jeg mener er rimeligt, er, at man, i det Øjeblik man inden for et bestemt Lovomraade giver Producenter, Fabrikker og alle, der i øvrigt er beskæftiget her, hvad de skal have, saa ogsaa yder Detailhandelen, hvad den har Krav paa: Dækning for dens Udgifter til Distribution af Varen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Hauge gik her klart ind for, at han ikke turde gaa med til at ophæve Ordningen uden at sætte Beskyttelsesforanstaltninger af lignende Art i Stedet. Og jeg takker ham for saa vidt for denne klare Udtalelse. Det ærede Medlem siger, at hvis vi ikke fik gennemført de Foranstaltninger, der nu fordyrer Sukkeret, vilde det være ensbetydende med, at man ikke kunde dyrke Roer til Sukkerproduktionen. Jeg har allerede i min første Tale sagt, at den Arbejdsløn, man kan regne med i Sukkerindustrien, højst kan ansættes til 15 Mill. Kr., og at det koster Forbrugerne 46 Mill. Kr. om Aaret at opretholde denne